

KOMISJA EUROPEJSKA

DYREKCJE GENERALNE
ds. ŚRODOWISKA
ds. POLITYKI REGIONALNEJ

Dyrektorzy generalni

STAŁE PRZEDSTAWICIELSTWO RP/UE
BRUKSELA

25-01-2010

Nr wpływu 82 Zat. ✓
Nr sprawy

Bruksela, dnia [...] r. 21 JAN. 2010
ENV.B.4 JP/vm ARES (2010) 33844

Dotyczy: Zastosowania dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne do rekultywacji składowisk – skutki dla współfinansowania w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Funduszu Spójności

Szanowny Panie Ambasadorze!

Dyrektywa Rady 85/337/EWG¹ w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (znana jako dyrektywa dotycząca oceny oddziaływania na środowisko lub dyrektywa OOS), wraz z późniejszymi zmianami, ma zastosowanie do instalacji do unieszkodliwiania odpadów, włączając w to składowiska. Na mocy tej dyrektywy przedsięwzięcia, które mogą znacząco oddziaływać na środowisko, między innymi z powodu ich charakteru, rozmiarów lub lokalizacji podlegają ocenie oddziaływania na środowisko przed udzieleniem zezwolenia na inwestycję.

Na mocy dyrektywy ocena oddziaływania na środowisko jest obowiązkowa w przypadku instalacji do unieszkodliwiania odpadów stosowanych w składowaniu odpadów niebezpiecznych (tzw. przedsięwzięcia w ramach załącznika I).

W przypadku wszystkich pozostałych składowisk organy państw członkowskich muszą ustalić w ramach tzw. procedury screeningu, z uwzględnieniem kryteriów zawartych w dyrektywie, czy projekty mogą znacząco oddziaływać na środowisko (tzw. przedsięwzięcia w ramach załącznika II). Procedura screeningu odbywa się za pomocą badania indywidualnego lub progów bądź kryteriów (w obu przypadkach należy uwzględnić kryteria określone w załączniku III do dyrektywy). Jeżeli okaże się, że przedsięwzięcia mogą znacząco oddziaływać na środowisko, niezbędna jest ocena oddziaływania na środowisko; w przeciwnym wypadku nie jest wymagane podjęcie dalszych kroków. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy udostępniły wyniki screeningu społeczeństwu.

Jego Ekscelencja Jan TOMBIŃSKI
avenue de Tervuren, 282-284
1150 BRUXELLES

¹ Dz.U. L 175 z 5.7.1985, s. 40. Dz.U. L 73 z 14.3.1997, s. 5. Dz.U. L 156 z 25.6.2003, s. 17. Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 114.

Komisja Europejska jest zdania, że w niektórych przypadkach rekultywacja składowisk może znacząco oddziaływać na środowisko (np. poprzez budowę urządzeń, powstawanie odcieków lub produkcję metanu i innych gazów). Takie skutki powinny być uwzględnione w raporcie oceny oddziaływania na środowisko przygotowanego w ramach procesu udzielania zezwolenia. Nawet jeżeli dyrektywa OOS nie miała zastosowania do danego składowiska w przeszłości lub nie uznano za konieczne przeprowadzenie oceny oddziaływania, należy przed rekultywacją przeprowadzić screening lub pełną procedurę oceny oddziaływania na środowisko. Procedury te mogłyby stanowić część działań kontrolnych i sprawozdawczych przewidzianych na mocy art. 13 dyrektywy Rady w sprawie składowania odpadów² lub być z nimi skoordynowane.

Pismem z dnia 15 lipca 2009 r. (nr 173208) służby DG ds. Środowiska przypomniały państwom członkowskim o upływającym dnia 16 lipca 2009 r. terminie, określonym w art. 14 dyrektywy Rady 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów, do którego składowiska niespełniające wymagań powinny zostać zamknięte lub spełnić wymagania dyrektywy w sprawie składowania odpadów.

Na podstawie powyższego Komisja pragnie zwrócić uwagę państw członkowskich na obowiązek zapewnienia zgodności przedsięwzięć dotyczących rekultywacji składowisk z dyrektywą OOS. Kwestia ta została poruszona podczas spotkania z unijną grupą ekspertów ds. oceny oddziaływania na środowisko w Uppsali (Szwecja) w dniach 8-9 października 2009 r.

Prosimy o przekazanie powyższej interpretacji właściwym organom krajowym ds. ochrony środowiska. Należy również poinformować organy zarządzające zajmujące się działaniami współfinansowanymi w ramach polityki spójności poprzez Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR) i Fundusz Spójności. W ten sposób organy zarządzające mogą uwzględnić powyższą interpretację w działaniach, które mają zostać współfinansowane, łącznie z dużymi projektami które znajdują się obecnie w przygotowaniu i zostaną przedstawione Komisji zgodnie z art. 40 rozporządzenia 1083/2006/WE³, w odniesieniu do których nie zakończono jeszcze być może procedur na mocy dyrektywy OOS.

Z poważaniem

Karl Falkenberg

Dirk Ahner

² Dz.U. L 182 z 16.7.1999, s. 1.

³ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 25.